

Nr 11

December 1980



Bildad den 24 mars 1980

*God Jul
Gott Nytt År*

Postgiro nr 98 57 43 - 4. Årsavgift 25:-

STYRELSE OCH FUNKTIONÄREN:

Lars Rosén Alrotsvägen 2	ordförande	tel: 410 62
Sigvard Lönnqvist Fågelbrovägen 1	v. ordf.	401 45
Olle Ohlsson Måsvägen 27	kassör	400 33
Godrun Gröndahl Alrotsvägen 1	sekreterare	400 80
Thomas Melin Västertorp, Strömma	ledamot	407 22
Alice Tannsjö	suppleant	430 44
Hans Björkenfeldt	suppleant	401 87
Hans Lindström	revisor	405 52
Åke Eriksson	revisor	404 68
Vilja Johansson	suppleant	405 52
Tommy Hedlund	valberedn.	405 36
Åke Lindgren	valberedn.	400 40
Edgar Pettersson Ganilla	festkommittén	412 74
Lars Ohman Gunvor	festkommittén	405 85
Britt-Marie Ohlsson	festkommittén	400 33

Godrun Gröndahl och Lollo Tannsjö har renskrivit och redigerat tidningen.

Alice Tannsjö har tecknat baksidan och videkvisten.
Mari Rosén har tecknat övrigt.

Författarna är själva ansvariga för sina artiklars innehåll.

Låna gärna material ur tidningen men var snäll uppge källan.

Ord. har ordet...



Årets sista medlemsblad läser du just nu. När nästa nummer av tidningen utkommer hoppas vi att en ny, skön vår har börjat. Innan dess har vi förmodligen hunnit att skotta massor av snö. För snö skall vi väl ha? Förslagsvis mellan Lucia och Trettondag jul. Förresten, det är inget fel med snö, bara man slapp att skotta!

Man kan ju åka skidor tex. Kan vi kanske ordna skidutflykter eller rent av en skidtävling i föreningens regi? Tänk dig, stora banderoller vid Strömma Handel:

Strömma Hembygdsförenings
traditionella skideevenemang
äger i år rum den osv. osv.

Strålande priser: 1:a pris Resa tor till Kommunalkontoret i Gustavsberg för att mottaga färdigt byggnadslov till Hembygdsgården. Göran Lundgren lämnar själv över priset.

2:a-pristagaren medföljer på samma resa för att mottaga ett enhälligt fattat beslut att kommunen bekostar byggnationen. Göran Lundgren kan lämna det också.

Något 3:e pris behövs ej. Då har vi fått det vi vill ha.

Önskedrömmar, javisst, men det är ju snart jul och då får man önska sig saker. Till sist önskar vi er alla från oss alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År 1983.

Vi hörs och ses

Lasse

P L O C K U R P R O T O K O L L E N .

Byggnadlov för byggande av lek- och bollplan godkänd.

Lasse Rosén har frågat Vinge om det finns möjlighet att föreningen får utnyttja någon lokal där.

Svar: nej.

Skrivelse har gått in till kommunstyrelsen att de må påskynda planeringen av Strömma-området.

Det har varit ett par arbetsdagar på Hembygdstornen. Huset har blivit målat utvändigt. Ny dörr. Nya fönster. Isolerat och invändigt klätt med spånskivor. Nu är det bara bord och stolar och hyllor som saknas. Det hoppas vi snälla människor skänker föreningen. Kanske har Du något hemma som står i vägen?

Fått ett litet hus från Fågelbro som vi kan använda som förråd.

3 välbesökta cirklar har varit igång under hösten. Spånad, dräktsömnad och dokumentation. De fortsätter igen efter helgerna. Är Du intresserad så välkommen.

Taxichaufförerna klagar på att de ibland har svårt att hitta rätt adressat, på grund av att flera familjer har samma vägnummer. Det skulle kunna uppstå en allvarlig situation om t.ex. en ambulans inte hittade rätt. Vad tycker Du vi skall göra åt det? Skall vi börja numrera våra vägar? Kom med förslag kan vi kanske lösa problemet tillsammans.



DEN SISTE BÅTSMANNEN.....

Elfsby Båtsmanstorp.

Den 27 juli 1867 antogs drängen Gustaf Eriksson till Båtsman i Södra Roslags första båtsmanskompani. Han var född 7 okt. 1842 i Tibble socken. Han var lång med blå ögon och mörkt hår, samt hade normalt färgsinne.

Hans båtsmansnamn blev 101 Fagerdahl och han fick bo i Elfsby Båtsmanstorp, beläget vid Elfsby s.t.o. från Wermdö kyrka.

År 1870 gifte han sig och den 30 juni 1885 blev han kprpral. Innan dess hade han hunnit tjänstgöra på många båtar, som barksgäst och skansgäst. År 1889 tjänstgjorde han som eldare på Sjömättningsfartyget Svalan.

Den 1 december 1894 blev han Svärdsmedaljör. Tyvärr har jag inte kunnat få reda på varför han fått denna belöningsmedalj.

Den 14 oktober 1897 fick Fagerdahl avsked på grund av ålder, med vitsord att hafva tjänat redligt och utmärkt väl.

Eftersom han var den siste båtsmannen i Elfsby båtsmanstorp, fick han bo kvar där till sin död.



Uppvist för No. 101 Fagerdahl den 27 juli 1867.

Båtsmanskontrakt.

G.E.Martin

Komp. Chef.

Enellan undertecknade är följande kontrakt
ingånget.

Såsom Rotmästare från Båtsmansroten No. 101
Fagerdahl af Roslags Södra Compagni i Stock-
holms Len, Wermdö Skeppslag och Socken, har
jag till nuvarande Båtsmanstjenst för nämnda
rote antagit Competente sökanden, ogifta
drängen Gustaf Eriksson, född år 1842, och för
nervarande i Lagstad tjenst till innevarande
24 okt., mot följande willkår och förmåner.

1ta. Såsom stüdsellega erhåller Båtsmannen
vid tjenstens tillträde: Föftio sex /45/
Riksd. Riksmünt.

2dra. I årlig lön erhålles fyra /4/ Riksd.
Riksmünt, samt dessutom tvenne /2/
tunnor råg, fyratioåtta /48/ pund hö
och fyratio /40/ pund höstsädeshalm
hvaraf hälften betalas i Marts och den
andra hälften i September hvarje år,
hvilket af Rotehållare till Båtsmannen
hemskaffar.

3dje. Bostället ärhålles på Elfsby Bys ägor,
hvarest finnes en enligt författningarna
i fullgodt stånd varande Boställsbyggnad
jente Ladugård och Lada.

- 4de. Till Bostället hörer en inhägnad Åkerhäppa som ej får understiga åtta Kapplands arial, men hvad deröfver er får Båtsmannen bibehålla.
- 5te. Mulbete får Båtsmannen för sina Kreatur på Elfsby egor med all den rätt författningarna bestämma.
- 6te. Till Wedbrand erhålles årligen fyra /4/ Fannar Wed 6 kvarter Lång, som af Rotehållare hugges och till honom hemkjöres.
- 7de. Stängseln kring Bostället skall Båtsmannen underhålla och då den der till oduglig blifver skall nytt stängselfång af Rotehållare ditlemnas.
- 8de. Båtsmannen som åligges noga vårda Boställets Byggnader får ej densamma till annan person uthyra utan Rotehållarens och Compagniechefens medgifvande.

Att sålunda varda öfverenskommit Betygar

C.E. Boman	Nora den 18 juli 1867
G... Törnqvist	G.W.Hansson A.Norberg
A.G. Larsson C,G.Lundal	Rotemästare Ia Carlse
Gustaf Northun	S...inman CHd Hanson

Johanna Blomstet bomerke

bomerke britta Erikson

bomerke

Johan Åberg

Med förestående kontrakt förklarar jag mig till alla delar nöjd datum som ofvan

Gustaf Erikson

att alla undertecknadt Sina namn intygas af .
C.H. Wahlstedt
A.F. Hagberg
att fyra lika lydande exemplar äro ingångna
intygas af
C.H. Wahlstedt
A.F. Hagberg

Att drängen Gustaf Eriksson, i öfverens-
stämmelse med gällande föreskrifter för an-
tagning till båtsman, blifvit vederbörligen
besiktigad och undersökt samt dervid be-
funnits, med undantag af en ringa grad af
läspning vid talet, till helsa och kropps-
beskaffenhet frisk och färdig, betygar på
aflagd embetsed, Stockholm den 17 juli 1867.

C.J. Holmström

t.f. Regements Läkare

Källfört.
Krigsarkivet.

Britt-Marie



BONDDRÄNGENS KLAGAN.

ur Lars Bondesons varitö-kupletter och visor.
Insänt av Alice Tannsjö.

Å långt är å lita lön, å kära oxe knalla sakta,
Du får halm å inge hö
Ja' får välling å inge brö
Men vi ska knoga efter makta.

Här ja' går å kör min stut, å fasligt långt te'
middagsmåle',
Sola bränner uppå min rygg,
Å stora svärmar å broms å sygg,
Di stickas värre än hin håle.

Som en stör ja' mager ä', ja, fetare ä' inte korna,
Å oxen ä' ta' mej fan så smal,
Liksom e' fröken uppå en bal,
Snart fin's de' inte mer' kvar än horna.

Bo'en säger te mej så: på sända' när gudstjenst
ska' börja,
"I da' du slipper mä gössla dras,
Men skjutsa gumma mi' å bättre lass"
Ja' tycker de' ä' samma snörja.

De' ska' hin här längre gno, ja' går på evi'a minuten,
Å värffning ta'r som artullerist!
De' ä' så godt de' nu först som sist,
Ger fan både bon' å stuten.



ETT UNIKT HANTVERK I STRÖMMA.

Att Gösta och Rut Berke driver handelsträdgård vid Didrikadal, där de säljer plantor, blommor och grönsaker på våren och sommaren, känner Du säkert till. Men när Du köper gravdekorationer, kransar eller juldekorationer som pryds av skalad sälg, vet Du kanske inte att de troligen kommer från Rut och Gösta. Det är ett hantverk som de är ensamma om i Stockholms-trakten, troligen i hela Sverige. Men kanske skall jag börja berätta från början.

På 30-talet arbetade Artur Berke, Göstas far, på Blombacka Herrgård utanför Skara. Där var han bekant med en trädgårdsmästare Ljungkvist. Denna Ljungkvist importerade från Tyskland 3.000 kvistar sälg. Av dessa valde han ut tre som var av en sort som han önskade. Därifrån stannar nu all den fina sälg som säljs som dekoration här. Han sände sedan in kvistar till Alnarp från denna sort för att få den sortbestämd. Eftersom den inte hade något namn, döptes den till Kvist-iania efter Ljungkvist.

Gösta och Rut flyttade från Blombacka till Sjöskvalpet vid Väm fjärden 1945. Där byggde Gösta drivhus och anlade trädgård. 1948 övertalade de Artur Berke, idag 91 år, att flytta till Fågelbro och bli trädgårdsmästare där. När Artur flyttade från Blombacka ville han förstås ha med några plantor av sälgen för att plantera i Fågelbro. Men när han frågade fick han nej.

Han fick istället köpa några kvistar i en blomsteraffär i Skara. Dessa lyckades han få att rota sig. Det är därifrån all sälgen vid Fågelbro kommit.

När sälgen sedan blev så stor att de kunde börja skörda av den, annonserades i trädgårdstidningen Viola. De fick på så vis kontakter över en stor del av landet, dit de kunde sälja i fortsättningen.

Gösta och Rut byggde sin nuvarande villa vid Didrikedal 1950 och flyttade dit 1951. Just på den plats som de byggde sitt hus på, fanns en gammal grund efter ett tidigare hus. Eftersom gårdet nedanför kallades Grindstugårde, gissade de att det tidigare huset kanske hetat Grindstugan. Därför döpte de sitt hus till det.

Där anlades nu handelsträdgård med plantor och buskar av olika slag. Sälgen hängde förstås med och planterades runt gårdet. Den är mycket kraftig och ger nu massor av kvistar för skörd. Hela oktober, fram till Allhelgonadagen, gravsmyckardagen, har Gösta fullt sjå med att klippa kvistar. Sedan skall alla "kissar" rensas från sina bruna holkfjäll. Då brukar flitiga grannkvinnor bjuda på sin hjälp. I ca 3 veckor träffas de varje dag hemma hos familjen Berke. Jobbar, berättar historier och har mycket trevligt tillsammans. Rut ser till att kaffe och mat inte fattas. Det bjuds både generöst och gott har jag hört sägas. Ett par kilo extra på vägen brukar skvallra om det. Det som under dagen har blivit rensat, skall under kvällen knippas och buntas. Sedan kommer återförsäljare och köper upp det hela. Det brukar

bli flera lass under en kort men intensiv period. Rut visade hur hennes högra tumme och pekfinger såg ut efter allt jobbet. Tjocka, hårda valkar på sidorna som brukar försvinna först framåt jul.

Nästa gång Du ser en dekoration med skalad sälg i så kanske Du tänker att det troligen är "Strömmakvistar" i den.

Till sist önskas Rut och Gösta lycka till i fortsättningen med sitt slitsamma men trevliga jobb.

Godrun



KURIOSA från Sigvard LNotiser från gamla tidningar

Ur Stockholms-Tidningen torsdag 3 feb 1916

Lösnummerpris 4 öre

FolkpensioneringenFrågor och svar

723

Undertecknad, 62 år, (stendöv) med omkring 8:- inkomst i veckan, beder härmed få veta, om jag är skyldig betala pensionsskatt för min man, som varit sinnessjuk i 18 år och vårdats å olika anstalter?

Svar: Ni är inte skyldig att erlägga pensionsavgift för er man.

725

Är min mor som fyller 78 år i mars berättigad till understöd?

Har ett litet torp och en ko.

Torpet har min bror. Hon har ej något kapital.

Har ingen inkomst och har aldrig anlitat kommenen. Får hon då understöd och hur mycket?

Svar: Hon kan med säkerhet få understöd. Har hon inte någon annan inkomst av torpet än fri bostad kan hon påräkna 70 kr i understöd om året.

910

Min mor är 70 år, har aldrig åtnjutit fattig-hjälp, sköter hemmet åt en änkeman, så hon har mat, husrum och 60 kr om året. Har hon rätt till pension, och i så fall hur mycket?

Svar: Hon kan ju ännu nödtorftigt försörja sig själv genom arbete och har sålunda ej rätt till understöd.

912

Jag vill fråga Eder om en sak angående pensioneringen: här på orten finns en gammal man på 76 år, vilken är en så godt som oförmögen till arbete. Jag för min del tycker att han borde ha pension. Hustrun har gått ifrån honom, och någon jord har han ej. Han borde ha för år 1914 tills vidare.

Svar: Han synes berättigad till understöd från och med den 1 januari 1916.

SKOGSARBETARE

vana, egna verktyg, erhålla arbete längre tid med gallring 5 kr kb.famn, husrum, vedbrand. Hedén, Fruvik. R T Hemmestavik 33 Kl 12-1 och 5-9

TORPSTÄLLE

med fäskévatten
Mindre dagsverkstorp med godt fiskevatten,
i synnerhet strömmingsfisket, finnes å Värmdö.
Allm. tel 148.

SKOGVAKTARE

erb. genast stadigvarande förtroendeplats
 å Värmdö.
 Uppgift å lön, betygsavskrifter och övriga
 upplysningar till Major Wibom, Floragatan 14,
 Stockholm.

HEMBYGDSFESTEN PÅ MALMA.

Det här tycker jag var roligt! Det var den spontana kommentaren från många medlemmar som var med på höstfesten på Malma. Och visst var det roligt och visst var vi många. Nästan 60 st i alla åldrar. Festkommittén hade åter slagit till. Den här gången med hel middag, eller en matbit som dom kallar det. Allt var för övrigt fint arrangerat och bidrog säkert till att alla tyckte kvällen var lyckad. Och så mycket sång och musik vi fick höra. Och tänk så många sångbegåvningar som man ej hade en aning om.

Vi ser fram mot nästa Hembygdsfest någon gång fram på vårkanten.

Lasse.

FORNMINNEN DU FINNER I
STRÖMMA MED OMNEJD.

Karta med hänvisningssiffror finns i slutet av artikeln.
Uppgifter samlade av Hembygdsgruppen.

Kanske funderar Du ibland över varför en sten är rest på något ställe eller varför ett R-tecken är utsatt på kartan. Vi har därför skrivit av Länsantikvariens anteckningar och presenterar materialet nedan. Numren inom parentes är registreringsnumret på fyndplatsen.

1. Den resta stenen vid Ålstäket har Du säkert lagt märke till. Enligt utdrag ur skrift skall här en rysk general ha stupat. Ingen anvisning om vilken skrift. (124)
2. Grillsudde. Övertorvadstensättning som ligger på tomtmark. (127)
3. Gravfält. 2 högar och 5 rundastensättningar. Övertorvade och slybevuxna. (128)
4. Gravfält. Krön och sidor av v-sluttande moränås, beklädd med lövskog. 4 högar och ca 20 rundastensättningar. En 3-udd med 13 m. sida Övertorvad. I ytan talrika märkbara stenar. Vid spetsen troligen utrasad hörnsten. (132)

5. 5 övertorvade och slybevärta stensättningar. (133) .
6. Sten på norra sidan av Stavnäsvägen. Påminner mer om väghållnings-sten än om normal fornlämning. (134)
7. (135) 2 st. stenkummel placerade på högt berg alldeles där Herrviksviken går ut i Återlöga-fjärden. Väl synligt från sjön. Enligt länsantikvariens anteckningar skulle anläggningen ej vara forntida, utan förmodligen uppfört i samband med anläggandet av omgivande knuttimrade byggnader. Men enligt artikel i Värmdö Skeppslags Formminnesförenings Årsbok 1980 - text och foto Hasse Enström och Lars Westman - skulle de ha funnits redan för 300 år sedan. Enligt den avbildade kartan i årsboken skulle berget heta Kutta och där är de två kullen väl markerade. Kartan är tryckt 1720. Året efter rysshärjningarna.
8. (214) Enligt 1952 års inventering (Arne) skall här finnas ett gravfält från Digerdöden 1350. Försökt få reda på var denna anteckning härstammade från, men hittills misslyckats. Har skjutit det på framtiden. Kanske någon av läsarna vet? Däremot berättar ortsbefolkningen att det på samma plats skall ha funnits en kolerakyrkogård och att

de som barn sett gravkors där. Viken som går in efter Fågelbro-strandväg kallas för Koleraviken. En liten bit öster ut, vid Våmfjärdens hållplats ligger Tjyvdalen (namnet kommer efter likheten med en bindtjyva.) Där skall också ha funnits en kolera-kyrkogård med kors. Lärarinnan Maria Skog, Fågelbro Skola, tog på 30 - 40 -talet med skolbarnen dit. Prosten Zielfeldt skriver i sin dagbok den 4 okt. 1853, att han invigde en kolera-kyrkogård på Fågelbro. Var ligger den? Är det en av dom här?

9. (215) Didriksdå. Äldre bebyggelse best. av 5 byggnader 3 knuttimrade. 2 har vedtak i pyramid. Grunderna är från före 1719, då bebyggelsen brändes av ryssarna. Den uppgiften vill vi nog kolla lite närmare. Enligt skattekartan över Hesselmara 1717 finns det bara ett "alldeles nyuppfört torp" på den plats där Didriksdal i dag ligger. Däremot ligger ett stort hus utmärkt bortåt Hesselmara-berget. Dom här skattekartorna ska ju vara tillförlitliga. Vi gissar att en förväxling skett mellan olika byggnationer. Vi återkommer till det längre fram. Är det någon som kanske redan nu sitter inne med kunskap om hur det egentligen hänger ihop så hör av Er.
10. Gravfält vid Malma. 2 högar och 2 stensättningar. Troligt att sten tagits till byggnation eller är omplockade. (129)

11. Gravfält. 2 högar och 3 runda stensättningar på bergsklack. Bevuxna och övertorvade. Troligen skadat vid vägbygge. (130).
12. Hällkista. Trolig naturbildning. Idag sönderplockad.
13. (--) Korshamnsviken. Södra udden av Malma-ön. Där finns begravningsplats markerad på karta upprättad 1716. Ej utsatt på karta idag.
14. (--) Norra delen av Malma-ön. Skyddat område. Där finns några av nordens största jättegrytor. Nils Engströmer har tagit jättefina bilder därutifrån, som var införda i sista numret av Värmdö Tidning. Eila Sofia Arvidsson skrev trevligt till. Du som inte är fast boende på Värmdö får inte den tidningen. Det är kommunen som delar ut den gratis till fast boende. Men vill Du ha tidningen så kontakta kommunen. Det var ett extra läsvärt nummer den här gången.
15. Fågelbro Gård. Äldre bebyggelse. 2 mangårdar. Troligen från 1650-1750. (216)
16. (216) Höse vid Västergården. Raserat. Övertorvat och beväxt. Ligger på privattomt.

När Du läser det här och kanske hittar något Du anser vara fel, eller som Du ställer Dig frågande till. Då hoppas vi att Du hör av Dig till Hembygdsgruppen. Det kanske kan vara till hjälp för oss. Kanske är det just den pusselbiten som fattas när vi kört fast någonstans.

Gudrun.



Fortsättning på min berättelse om en bondes
arbete i Björsta by, Ösmo på 1920-talet.

Efter midsommar började höslåttern, det arbetsammaste på hela året för värmen var så pressande. För att spara hästarna slog man alltid på kvällarna med slåmaskinen. Vi andra fick slå dikesrenar och övrigt med lie. Kvinnfolket fick räfsa. Framåt klockan 10-11 på kvällen kom moster Fredrika eller någon annan ut med kaffe och smörgåsar eller annat doppa. De stunderna glömmar man inte.

När höet torkat litet körde man med släpräfsa ihop till strängar, timotejen volmades i regel det andra med mycket klöver hässjades i 12-14 störars. Då var det som jobbigast. Vi hade en kagge svagdricka bakom hässjan att svalka oss med. Den hämtades vid Ösmo Bryggeri.

Därefter lämnades en del fina fält med ren timotej och en del fin klöver till frö. De fick stå lite längre för att mogna, och slogs senare för kommande frösådd på åkrarna och till försäljning. När höet torkat kördes det in på skullar och lador. En del hö stackades.

Potatislanden kupades och rensades och rovlandet gallrades.

Hästar och kor var på bete i hagar och stor-skog.

Grönfoder bestående av havrevicker (pilusker) och annat grönt slog man på morgnarna och det kördes in till djuren.

Därefter är det dags för råg, vete och havre som mognat. I början har man slåmaskin med grind för avläggning av lämpliga lockar för band. Sedan har man självavläggare.

Då fick man sig tilldelat en sida av åkerbiten som ibland kunde vara ganska lång, sno band och binda om. Särskilt vetet med mycket tistel i kunde vara ganska jobbigt.

Sedan skylades 6, 7 och 8-bands, eller runt stör, krakar eller snesar. Banden stacks över den vassa stören, sista bandet trädde över stören med axen nedåt. Rotändan breddes ut runt om som tak. Av havren gjorde man i regel småskylar eller en långskyl.

Trädan kördes sedan om och såddes med höstsäd, råg eller vete. Vattenfårar körde man upp för vattenavrinning och kanterna krattades av.

Vete, råg och havre kördes in i logar och en del av den stackades.

Så kom jakttiden för hare, räv och änder, senare även älg.

Potatisen togs upp och kördes hem. En del lades i stukor på åkern, med halm och jord på. I toppen lämnades bara halmen för avluftning.

Rovorna och fodermorötterna tog man upp och lade i strängar för blastning. För det mesta kom då en gammal farbror från Ösmo ålderdomshem, vi kallade honom för "Kullrock". Han gick omkring hos bönderna och hjälpte till på höstarna. Han tog sig fram med hjälp av två käppar, men kom han bara ned på knäna så klarade han arbetet fint.

Rovorna lade man i källare och korna fick blasten. För mycket bläst gav smak på mjölken. Hästarna fick morotsblasten.

Höstplöjningen började och mot stora vägen skulle fårorna vara spikraka. Jag fick hålla mig till inägorna som det inte var så noga med.

En del diken rensades upp, både utfalls- och backdiken. Ibland lade man täckdiken med gård-sel och en- och granruskor i botten.

Korna vallades på ängarna på anvägsklövern. På nya fårska klövern fick de gå bara en liten stund. Jag fick ha med mig en stilet med slida. Blev någon ko för stinn, skulle jag sticka in stiletten i buken och slidan skulle då sitta kvar så luften kunde komma ut.

I regel fick man linda ett halmband in i munnen och runt hornen så kon fick tugga. På så vis kom luften ut.

Kor och hästar fick nu stå inne.

Före Jul hade vi en del tröskning, och dagarna innan kördes halm in till djuren. Man malde gröpe så att det skulle räcka över halgerna.

Vi högg julgranar, en stor till Polkets Hus i Nynäshamn, en till Bagar-Janne och en till Handlare Filip Sjöholm samt en del andra.

Ja, så har året gått. Jag har inte kunnat få med allt, men i alla fall tycker jag att det viktigaste är med.

Sigvard



God Jul

